

1475. 2441. 2632. 4263. 9297. R. 3,30,44. Spr. (II) 2885. 3867. Verz. d. Oxf. H. 49,b,2 v. u. VP. 147. MÄRK. P. 109,64. BHÄG. P. 5,24,1,6,6,31. 10,61,10 (ein Sohn Kṛṣṇa's). °सूर्तन् die Sonne MBH. 3,16996. स्वर्मीङ्क्ल 1) adj. *wobei es den Kampf um Sonne oder Licht gilt* (vgl. unter स्वरू 2): आग्नि RV. 1,63,6. 130,8. प्रधन 169,2. — 2) n. *Kampf um Licht* RV. 1,56,5. 4,16,15. 8,57,5.

स्वर्मेश्वर s. WEBER, Nax. 2,349. GÖT. 114.

स्वर्य (von 1. स्वरू und स्वरू) adj. (f. शा, ved. स्वरी) 1) lärmend, schallend; brüllende Kühe RV. 1,121,4. 10,68,7. wohlklingend: योत्सानो स्वर्य (von स्वरी) मनोषाम् 177,2. lärmend, tosend: (इन्द्र) स्वरेणादिः स्वर्येऽनवर्ग्वै: (दृश्य) 1,62,4. प॒ इ॑ बृजाने स्वर्यं सुवर्षम् 4,17,4. schwirrend: Donnerkeil 1,32,2. 61,6. Schleuderstein 5,30,8. 61,6. उत्तरतं स्वर्येऽपर्वत्येयः 7,104,4. — 2) der Stimme zuträglich SUÇA. 1,185,13. 190,2. 195,12. 213,10. श्रौ 210,4.

स्वर्यत् VS. 17,68 fehlerhaft für स्वरू प॒त्; vgl. ÇAT. BA. 9,2,3,27. TS. 4,6,5,2.

स्वर्यात् adj. in den Himmel eingegangen BHÄG. P. 9,9,13. so v. a. gestorben ÇĀRĀKA in MITĀKSHĀRA 208,10. JĀĒN. 2,136. MBH. 1,6804. R. 1,71,45 (73,14 GOR.). 3,17,31. MÄRK. P. 130,21.

स्वर्याति MBH. 7,2991 fehlerhaft für शर्याति (so ed. Bomb.).

स्वर्यान् n. das Eingehen in den Himmel so v. a. Sterben, Tod Verz. d. Oxf. H. 147,a,27.

स्वर्यु (von 3. स्वरू) adj. nach Licht u. s. w. verlangend RV. 3,30,20. स्वर्यानि N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 44,a,6 v. u.

1. स्वर्योक् m. die Himmelswelt, auch eine best. Himmelswelt (neben भुवर्योक्, भूत्योक् u. s. w.) TRAIK. 1,1,4. ÇABDAR. im ÇKDRA. Ind. St. 2,178. 9,119. R. 1,44,57 (48,52 GOR.). P. 3,3,6, Schol. SPR. (II) 7332. VP. 2,7,18. MÄRK. P. 42,11. 46,39. BHÄG. P. 2,5,38. 42. 6,42. 4,12,31. 8,21,34. PANĀKAR. 2,2,58. — Vgl. 1. स्वर्योक्.

2. स्वर्योक् adj. der Himmelswelt theilhaftig, ein Gott, — Seliger; davon nom. abstr. °ता f. BHÄG. P. 10,10,22. — Vgl. 2. स्वर्योक्.

स्वर्यधू f. ein himmlisches Weib, eine Apsaras H. 183. KATHĀS. 17,16. 19. 27,69. 82,9. 121,130.

स्वर्यत्, सुवर्यत् (von 3. स्वरू) adj. 1) licht, himmlisch: साति RV. 1,168,7. द्राव्रमर्दिते: 183,3. घुम् 6,19,9. 33,2. रूपः 22,3. ऊति 1,119,8. ज्योतिस् 6,47,8. 10,36,3. Wasser 1,10,8. 5,2,11. 8,40,10. शृणु वृजन् स्वर्यति 10,63,15. सामन् 1,173,1. 5,34,1. कीरि 6,37,1. Götter 1,59,4. 136,3. 6,50,2. 8,86,1. 10,11,3. TS. 3,4,7,2. — 2) das Wort स्वरू enthaltend: स्वर्यविधिनं सौकृतिषम् N. eines Sāman Ind. St. 3,246,b. PANĀKAR. BA. 11,10,15. fg. LÄTJ. 7,7,25.

स्वर्यापि f. der himmlische Teich d. i. die Gaṅgā H. 1082.

स्वर्यद्, सुवर्यद् adj. Licht —, Sonne —, Himmel verschaffend, — gewinnend, — besitzend: Agni RV. 1,96,4. 3,3,5. 10,26,1. 10,88,1. KAUÇ. 4. Indra RV. 1,52,1. 3,51,2. die Açvin 8,8,7. Soma (vgl. 9,59,4) 8,48,5. 9,8,9. 21,1. 86,3. 94,2. 101,10. शर्क 10,107,4. Wagen der Götter 2,23,3. 6,39,4. 7,67,3. प्रृष्ठ 9,106,4. पितॄः 97,39. मतयः 10,43,1. सूर्यः TS. 5,7,4,3. रूपि himmlisch RV. 8,13,5. — 5,44,1. VS. 11,31. 17,12. TS. 4,4,13,1.

स्वर्णिणि f. N. pr. der Gattin Vatsara's BHÄG. P. 4,13,12.

स्वर्णेश्वरी f. eine himmlische Buhsdirne, eine Apsaras AK. 1,1,4,47. H. 183. SPR. (II) 2203. KHANDOM. 73.

स्वर्णेश्वरी m. du. die beiden himmlischen Aerzte, die Açvin AK. 1,1,1,46. H. 181. HARIV. 607. °प्रतिम् GIT. 4,19.

स्वर्णा (स्वरू + 2. सा) VS. PRÄT. 3,40. AV. PRÄT. 2,49. adj. = स्वर्णिद्. शाहूष RV. 1,61,3. Donnerkeil 100,13. Wagen der Açvin 2,18,1. Indra 3,34,4. — 1,91,21. 7,97,7. 9,96,18. 10,8,6. 47,5. 120,8.

स्वर्णाति (स्वरू + 1. साति) f. Gewinnung des Lic̄ts u. s. w. (vgl. unter स्वरू 2) und RV. 3,31,19): स्वर्णाता loc. RV. 1,131,6. 4,16,9. देवा: स्वर्णाता वृणतु इन्द्रमत्रे 6,17,8. स्वर्णाता पद्मामसि ला 33,4,9,88,2. 10,99,8.

स्वर्णाता (6. सु + श्रौ) n. eine grosse Verehrung BHÄG. P. 3,16,23.

स्वर्णत् (6. सु + श्रौ) adj. überaus ehrenwürdig: स्वर्णतम् BHÄG. P. 3,15,31.

स्वलत्तण् adj. seine besondern specifischen Merkmale habend, mit nichts Anderem zu vergleichen, etwas für sich Besonderes SARVADARÇANAS. 9,8, 14,1. fgg. (2 एतेन st. नैतेन zu lesen). — Vgl. स्वलत्तण्.

स्वलंकृत adj. schön geschmückt MBH. 1,6967. 3,2114. 4,2190. 5,5953. 7521. BHÄG. P. 10,46,11. — Vgl. स्वरंकृत.

स्वलटा f. N. pr. einer Tochter Raudraçva's HARIV. 1661. खलाचला च st. स्वलटा चैव die neuere Ausg.

स्वलिङ्ग adj. sein grammatisches Geschlecht bewahrend AK. 2,4,1,19.

स्वलीन m. N. pr. eines Dānava VAHNIP-, GAÑGĀVATARĀYANACH ÇKDRA.

स्वल्प (6. सु → श्रृणु) adj. (f. शा) = तुष्टः AK. 3,4,10. (sehr) klein, von geringem Umfang: तेत्र WEBER, Nax. 1,310. श्रस्थि SPR. (II) 7322. VARĀH. BRH. S. 67,10. 68,21. 62. Werk BRH. 1,2. H. 238. स्वल्पाङ्गुल्प्योमूलम् der beiden kleinen Finger AK. 2,7,50. (sehr) wenig: श्रम्भस् SUÇA. 4,206,16. SPR. (II) 3899. 7272. VARĀH. BRH. S. 8,25. 103,4. फल 95,35. Kinder BRH. 20,3. Kleider KATHĀS. 21,114. Tage 20,88. MÄRK. P. 93,13. ग्रम्मीरविरुद्ध adj. VARĀH. BRH. S. 86,8. (sehr) kurz von der Zeit R. 5,95,40. ad SPR. (II) 243. श्रायुम् VARĀH. BRH. S. 70,14. RĀGA-TAB. 4,109. स्थिति 3,152. स्पल्पेन in kurzer Zeit M. 2,134. (sehr) gering, unbedeutend: श्रद्ध 8,111. धर्म BHÄG. 2,40. श्रस्थि SPR. (II) 440. दान 4033. त्रैष्य 6314. गुणा: 7324. VARĀH. BRH. S. 82,11. रुचिभृत् ad ÇAK. 19. श्रापद् KATHĀS. 18,309. श्राज्ञा RĀGA-TAB. 4,239. बल HIT. 27,18. स्वल्पम् प्राप्तुर्वित्ते पापाः प्रविवीपते SPR. (II) 7323. श्रौ gross, geräumig: तल्प 4019. compar. स्वल्पतर् ganz unbedeutend: कार्य 439. स्वल्पीयस् sehr wenig: द्रव्य M. 11,8.

स्वल्पकृति adj. (f. स्वल्पकृति) sehr klein AV. 20,136,3. sehr schmal: मध्य SPR. (II) 5733. sehr wenig, — gering: श्रद्ध 3713. कापुरुषः स्वल्पकेनापि तुष्यति 7109. sehr kurz: काल MÄRK. P. 23,113.

स्वल्पकेशिन् m. eine best. Pflanze, = भूतकेश ÇABDAK. im ÇKDRA.

स्वल्पकेसरिन् m. Bauhinia variegata LIN. RĀGAN. im ÇKDRA. (°केशरिन् gedr.).

स्वल्पवातक n. das kleine —, kürzere Gātaka, Titel eines Werkes des Varāhamihira (auch लघुज्ञातक und मूद्मज्ञातक genannt) UTPALA zu VARĀH. BRH. S. 8,3. 19,4. u. s. w.

स्वल्पतम् (von स्वल्प) adv. ganz nach und nach, — allmählich SPR.